

SANCTUS #1

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2023

SUK:s
nya styrelse

VARFÖR JAG
ÄLSKAR DIG O
MARIA

Årsmötet
2023

UNGAS
VITNESBÖRD

FRÅN PROTESTANT TILL
KATOLIK

1.2023

SANCTUS**Redaktör och layout**
Thure Gunnarsson**Kontakt**
tidningarna@suk.se**Skribenter**
Ricky Gazrawi
Kristoffer Linder
Patrik Bou-Rached
Thure Gunnarsson**Ansvarig utgivare**
Damiana Sabah Younan**Tryck**
Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK
Johannes Paulus II:s
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm**Besöksadress**
Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm**Telefon**
08-505 57 690**www.suk.se****Kontaktuppgifter SUK**För bidragsansökan och frågor kring
lokalföreningsbidrag och regionsbidrag:
eu@suk.seFör kontakt övriga frågor:
suk@suk.se eller ring 08-505 576 90**Regionstyrelser**SLUK (Stockholm och Gotland): sluk@suk.se
SUK Sydöst (Östra Sverige): sydost@suk.se
MJUK (Mellansverige): mjuk@suk.se
SUK Väst (Västsverige): sukvast@suk.se
SUK's-S (Södra Sverige): suks@suk.se
DUNK (Norrländ): suk@suk.se**Anställda**Kanslichef: robel@suk.se
Administratör: asahuli@suk.se
Redaktör: thure@suk.se**Barn- och ungdomskonsulenter**SLUK: dany.kako@suk.se
MJUK: vanfarid@suk.se
SUK Sydöst: katarina@suk.se
SUK Väst: konsulentvast@suk.se
SUK's-S: carl@suk.se**Vittna!**

För det mesta när vi hör om vittnen i massmedier handlar det om någon som sett ett brott begås. Men vittne kan också vara någon som berättar om sin tro och hur den hjälpt dem i deras liv. Det kan du läsa om i detta nummer av Sanctus. Några vittnar om deras väg till Katolska kyrkan och några om hur den tro de haft hela livet förstärkts. Hur ser din väg till tron ut? Hur kom du fram till din katolska tro?

I detta nummer kan du också läsa om Sveriges Ungas Katolikers (SUK) årsmöte och den nya styrelsen som valts. Många engagerar sig i SUK men det finns alltid plats för fler. Du som läser det här

behövs inom SUK oavsett om du åker på aktiviteterna som deltagare eller ledare. Eller om du engagerar dig i styrelse, utskott eller på något annat sätt. Förutom att du förstärker din tro med andra katoliker får du vänner för livet. Jag själv har kvar mina vänner som jag för väldigt länge sedan mötte på SUK:s arrangemang. Det är något speciellt med de vänner du träffar genom SUK. Därför tycker jag att du ska engagera dig och få nya vänner för livet.

Trevlig och intressant läsning önskar
Thure Gunnarsson
Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Från protestant till katolik

Ulf och Birgitta Ekman om vägen till Katolska kyrkan.

6

Ungas vittnesbörd

Elias och Mátyás om hur de fann tron.

9

SUK:s årsmöte 2023

Rapport från SUK:s årsmöte.

13

SUK:s nya styrelse

Nya styrelsen presenteras.

20

Varför jag älskar dig, o Maria

Maria och Jesus som ger hopp och mening

23

SUK:s nya ordförande

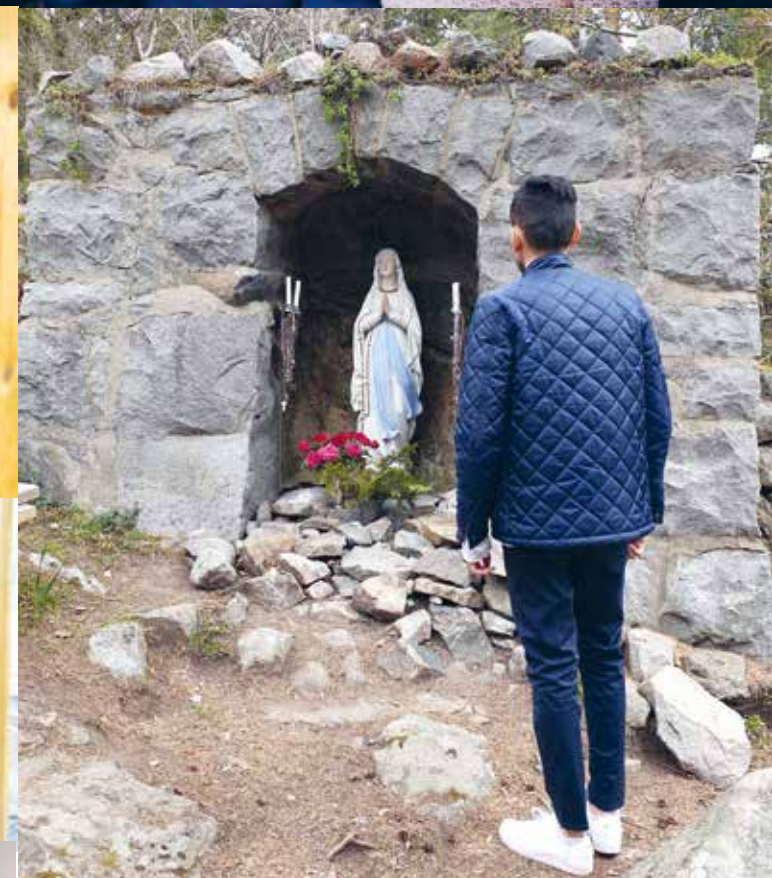
Lär känna Karol Walko

28

Smått och gott

Världsungdomsdagen, SUDen och prästinfluencer

30

Från protestant till katolik

TEXT: KRISTOFFER LINDER

Temat i det här numret av Sanctus är "vittnesbörd". I denna artikel berättar Ulf Ekman om sin och hans frus väg från den protestantiska- till den katolska kyrkan och hur de brinner för evangelisation så att fler ska upptäcka Katolska kyrkan.

Hur ser er väg till Katolska kyrkan ut?

Min hustru Birgitta och jag hade varit aktivt verksamma i över 30 år med protestantiskt kristet arbete, när vi 2014 blev katoliker. Det blev ett ovanligt rabalder omkring detta i media. Men det som för många verkade komma plötsligt och oväntat, föregicks av en lång tid av efter-

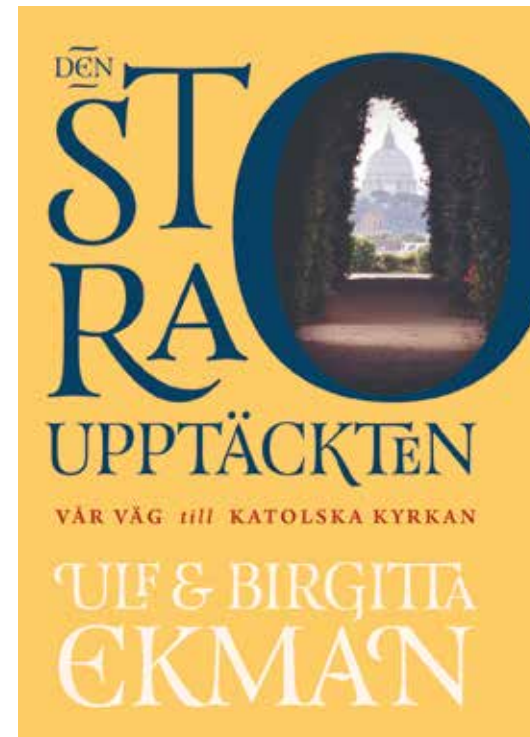
forskande och rannsakan. Den stora frågan för oss blev till sist: Är den Katolska kyrkan verkligen det den säger sig vara? I så fall, hur skall vi då ställa oss till det? Det blev till sist en samvetsfråga för oss. Om den Katolska kyrkan är Kristi kyrka i dess fullhet, och om det är genom den, med dess sakramentala liv, som man blir räddad och får del av fullheten av den nåd

Gud erbjuder oss - då ville vi få del av allt vad den hade att erbjuda oss.

Det började med att vi, som ett protestantiskt pastorspar, hade varit vanemässigt negativa emot katolsk tro. De åsikter, vanföreställningar och fördomar som vi bar på, var vi inte ensamma om. De var en del av vår kristna bakgrunds andliga, protestantiska kultur och en del av Sveriges historia. Vi insåg inte hur lite vi egentligen visste om den Katolska kyrkan. Den fanns knappt på vår horisont och vi hade ingen kontakt alls med katoliker.

Detta förändrades efter att biskop Anders blev biskop. Vi blev nyfikna på vad han talade om och insåg att det stämde väl med mycket av det vi trodde på. Det var en överraskning för oss. Vi var också ute i många delar av världen i olika former av missionsarbete. Där mötte vi i olika länder, inte minst i det Heliga landet, varma och levande katolska troende som levde ut sin tro radikalt och kärleksfullt. Det utmanade oss!

Vi insåg mer och mer att katoliker inte "tror på påven istället för på Jesus". Vi började förstå att Maria inte tillbads som en gudom och började sakta mer och mer se hennes stora betydelse för att Gud skulle kunna ge oss Jesus Kristus. Det gick upp för oss att katolikers bön om helgonens förböner inte var en ersättning för att be till Kristus. Vi insåg vilka förebilder helgonen egentligen är och vilken fantastisk tillgång och hjälp de är för oss troende. Vi började också förstå att Traditionen inte var människors försök att fördunkla Bibelns budskap, utan att den är de klara glasögon kyrkan fått för att rätt förstå Bibeln. Det var så mycket som vändes upp och ner för oss och därmed vändes rätt.

Ulf och Birgitta har skrivit en bok om sin väg till den Katolska kyrkan som Catholica förlag gett ut.

Vi fick svar på så många frågor, inte minst i Katolska kyrkans katekes, en bok vi började älska.

Vid ett tillfälle sa vi till varandra, att vi har varit orättvisa emot den Katolska kyrkan. Vi själva hade som Livets Ords ledare vid många tillfällen blivit orättvist bemötta. Då hade vi önskat att människor hade läst mina böcker för att se vad jag verkligen hade sagt, och inte bara lyssnat på media som ibland förvred saker. Men, sa Birgitta till mig, vi har ju gjort likadant med Katolska kyrkan. Vi har inte gått till deras egna källor för att se vad de egentligen tror på. Istället hade vi enbart lyssnat på sådana som varit negativa eller missförstått katolsk tro. Då var det fint att börja läsa katekesen. Där fick vi så mån-

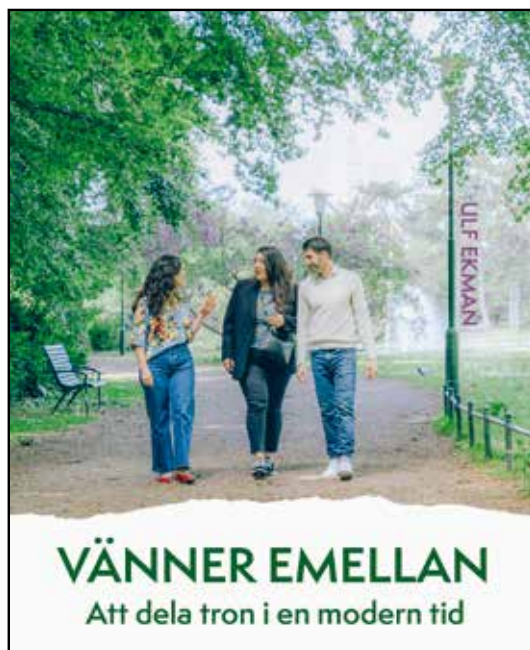
ga svar på våra frågor. Vårt närmande till Katolska kyrkan innebar däremot inte att vi skulle mena att andra kristna inte är kristna, men att något väsentligt verkligen saknas.

Den Katolska kyrkan handlar om Jesus Kristus. Han är dess upphov, dess centrum och dess mål. Bland somliga protestanter lever beskillningen att den katolska kyrkan inte talar om Jesus. Nu såg vi ju hur enormt Jesus-centrerad den är och hur gärna man vill, med Evangeliets kraft, nå ut till alla människor i vår tid med de glada nyheterna om vem Jesus är och vad han har gjort för oss.

På vilket sätt är evangelisation viktig?

En annan protestantisk missuppfattning vi hade, var påståendet att katoliker inte evangeliserar eller missionerar. Men, vi hör ju nästan varje vecka vår biskop Anders och vår påve Franciskus tala om just detta, om betydelsen och behovet av att nå ut, utanför de egna kyrkomurarna och ut till alla människor i dagens samhälle.

Det har vi tagit fasta på och vi tycker det är glädjande att få vara med och åka runt

På uppdrag av Biskopen har Ulf och Birgitta skrivit en bok om evangelisation och åker runt och berättar om det i församlingarna. Boken används också i en studiecirkel om evangelisation.

till olika katolska församlingar för att inspirera och tala om hur man, inte minst som vänner emellan, kan berätta för andra om vad tron på Jesus betyder för oss. Tron är en färskvara som bör delas med andra, inte minst genom vänskapliga samtal, och där kan vi alla vara med. Då kan många andra också bli mättade med den nåd som kyrkan förmedlar ifrån Kristus till oss alla.

Personligen tror jag att vi alla har del i ett stort evangelisationsuppdrag som väntar på oss och att det finns så många möjligheter att berätta om Jesus för människor. Inte minst för att den katolska tron idag är spännande för många. Mer människor är vad vi anar vill faktiskt höra om den idag. Visst finns det motstånd, men det finns ännu mer möjligheter! ■

Ungas vittnesbörd

TEXT: PATRIK BOU-RACHED

Elias och Mátyás är två unga katoliker som vittnar om hur de fann tron och tillbaka till tron genom olika vägar.

Elias Sonesson

Elias Sonesson växte upp i en ateistisk familj. I gymnasiet blev han nyfiken på kristendomen och dess traditioner. Det var början på hans inträde i den Katolska kyrkan. Idag lever han som katolik och är glad för att ha funnit Sanningen.

Hur växte du upp?

Jag växte upp i en ateistisk familj, men likt många andra svenskar döptes och kon-

firmerades jag i Svenska kyrkan. Dock var jag alltid intresserad av kristna traditioner och drogs till kristendomen även om jag inte var troende.

Hur upptäckte du Katolska kyrkan?

Jag hade en religionslärare som var ateist och argumenterade för att kristendomen inte var sann. Detta fick mig att leta efter motargument och dessa kändes mer logiska. Det var då min väg till tron startade. Jag läste på mer om kristendomen och till slut hade jag ett personligt möte med Jesus. Den katolska kyrkan kändes mest sann och logisk. Det är ett mirakel i sig att katolska kyrkan har klarat sig i 2000 år och gått igenom medeltiden som var en svår tid för kyrkan. Det är ologiskt att Gud skulle tillåta en kyrka att regera i 1500 år innan en annan "sann kyrka" skulle dyka upp?

Vad var det som fick dig att ta steget att bli katolik?

Efter att jag hade blivit kristen och insett att Katolska kyrkan var troligtvis Guds

kyrka, anmälde jag mig till slut till en konvertitgrupp. De sa att det fanns en plikt från oss att gå till högmässan på söndagar, så jag började gå.

"Den Katolska kyrkan kändes mest sann och logisk."

Vad är det bästa med din katolska tro?

Att den är sann. Jag brukar skämta att jag hatar att ha fel, så jag var helt enkelt tvungen att bli katolik. Sen är även bikten ett av det bästa. Det är jobbigt att bikta sig, det gör en motiverad att hålla sig borta från synd. Ingen annan kyrka erbjuder bikt.

Vad är det svåraste med att vara katolik?

I Sverige är det svårt att vara katolik då man är en minoritet och många har ett aggregerat mot katolska kyrkan. Det svåra är att inte många förstår ens tro.

Hur lever du din katolska tro i vardagen?

Jag läser bibeln och ber innan jag sover. Sen det som är viktigast för mig är deltagandet i mässan varje söndag.

Vad är ditt råd till unga katoliker gällande hur de ska hantera en omvärld som ofta är oförstående för deras tro?

Det gäller att ha förståelse för deras oförståelse. Du behöver inte hålla med dem. Deras uppfattning har de antagligen fått på platser där ateism eller annan re-

ligion dominerar, vilket de ofta inte kan rå för.

När man ser sig runt i vardagen ser man många exempel på människor som hade haft det bättre och mått bättre om de hade en tro. Hur kan unga katoliker hjälpa till att sprida sin tro?

Man bör prata vid rätt tillfälle och till människor som man känner är tillgängliga för Ordet. Man kan ta upp saker som fick en själv att bli övertygad kristen. Inkludera även logiska argument för din tro. Jesus uppståndelse exempelvis. Jag insåg "vem skulle ljuga om detta?". Det fanns ingen anledning för lärjungarna och apostlarna att ljuga om detta. Paulus gick ju från att vara högt uppsatt i samhället, till att bli förföljd och sätta sitt liv i fara, för Jesus skull, för sanningens skull. Det är därför helt ologiskt att de ljuger om detta. Dessa tankesätt hjälpte mig, det kan hjälpa andra också.

Vi kristna vill vara en god förebild för andra människor. Hur kan jag som ung katolik vara det?

Lev enligt den gyllene regeln "Behandla andra såsom du själv vill bli behandlad" från Matt 7:12. Försök heller inte vara en börda för andra utan underlätta för andra.

Vad är ditt råd till andra unga katoliker?

Man kan aldrig vara för påläst. Du kan fortfarande läsa för att förstärka din tro och därefter ha möjlighet att kunna övertyga andra om din tro. ■

Mátyás Belina

Mátyás Belina, kom bort från sin tro under gymnasiet på grund av distractioner och ångest kring livets stora frågor. Genom stillhet och promenader i naturen kom han till insikt och fick frid. Nu är han intresserad av apologetik och är aktiv inom Domkyrkans lokalförening SöderKung och Caritas Ungdom. Här berättar han sin inspirerande vittnesbörd.

Hur var din uppväxt?

Jag växte upp i Tullinge, en ort i Stockholmsområdet. Mamma var troende katolik medan pappa inte var troende alls. Men i vår katolska uppfostran var mamma som två föräldrar och tog oss till kyrkan varje söndag. I högstadiet var skolan bekymmersfri, förutom att jag tog striderna och stod upp för Katolska läran mot mina klasskamrater som tyckte annorlunda. Min tro påverkades inte av vad skolan

lärde ut, exempelvis gällande evolutionsteorin och jordens skapande. Istället hjälpte mamma mig, som var biologilärare, med dessa frågor.

Hur kom du bort från tron?

Det var på gymnasiet som jag var med om en identitetskris och började komma bort ifrån tron. Jag började ifrågasätta tron och skrev ned en massa tankar på att katolska kyrkans lära kunde vara falsk. Å andra sidan fortsatte jag gå i Kyrkan och tills sist valde jag att konfrontera mina tankar. Tankarna kring livet, döden och Guds existens, överväldigade och förlamade mig. Mitt största bekymmer var att jag inte kunde förstå varför Gud tillät döden. Dödsångesten tog över till slut och jag förlorade tryggheten i min relation med Gud. Jag kände att livet var meningslöst att leva, om vi ändå skulle dö utan mening. Jag brukade tänka att "Vi dör för att Gud inte finns". Nu i efterhand förstår jag att allt berodde på att jag såg saker från fel perspektiv.

Hur hittade du tillbaka till tron?

Det blev vår och jag började ta långa kvällspromenader runt Tullingesjön. Detta pågick i flera månader. Under tiden konfronterade jag frågorna och tvivlen jag hade, med tankarna om livet, döden och Guds existens. Jag fann först rädsla i ensamheten men genom betraktelser av de existentiella frågorna under promenaderna fick jag nya insikter. Därefter började jag känna frid, detta kom under sommarkvällarna. Jag gick i vackra, tysta, ljuvliga och fridsamma stigar runt sjön. Det var bara naturen och jag. Det var bara

Gud och jag. Tystnaden gav mig svar på mina tankar. Jag kände att jag mötte Gud i tystnaden. Det var all distraktion som jag mötte under dagarna, som tog mig längre bort ifrån Gud och utvecklade tvivlen i mig. Nu i efterhand förstod jag att Gud inte finns i världen, där kan man inte finna honom. Man kan endast finna Honom i tystnaden och stillheten.

Allt det fina som finns i naturen kommer också att dö. Men naturen är inte rädd, utan vilar istället tryggt i Guds famn. Jag lade mig i Guds famn, på samma sätt som naturen. Jag insåg att döden istället är nödvändig och en befrielse från världens distraktioner, att få ett nytt liv och till slut återförenas med Gud. Det gav mig en ny relation till Gud. Jag såg att vi förenar oss med Jesu offer genom våra egna offer, och att korset är vägen till frälsningen.

"Men naturen är inte rädd, utan vilar istället tryggt i Guds famn."

Hur lever du idag?

Idag är jag aktiv inom Domkyrkans lokalförening SöderKUng och Caritas Ungdom. Jag läser bibeln, lyssnar på katolska föredrag och går i Kyrkan varje söndag. Jag har fått ett intresse av att studera apologetik och lära mig argument för att försvara tron. Ibland lyssnar jag på debattörer som försvarar den kristna tron. Ett tag trodde jag att det skulle ge mig säkerhet i tron, men det hjälper dock inte alltid, eftersom varje gång jag får ett svar på någon fråga dyker en ny fråga upp. Det som fick

mig att finna friden i livet, var min kärlek till Jesus. Vare sig det är sant eller inte, så älskar jag dig Jesus. Om ateismen är sann så är det meningslöst att tro på den, men om Jesus är sann, så är det oändligt meningsfullt att tro på Honom. Jag känner inte till någon godare och vackrare Gudsbild än den som finns i Eukaristin. Han ger sig där till oss för att vi ska kunna förenas.

Idag håller jag på att skriva en bok inspirerad av mina betraktelser. En del av boken handlar om en pojke som lever i ett stort livsträd han kallar sin moder. Trädet symboliserar Gud, och berättar vackra sagor för pojken i hans drömmar. Pojken lämnar dock trädet i tvivel och rädsla för att dess berättelser ska vara falska. När pojken senare återvänder säger han dessa ord, och de är från mitt hjärta:

"Hur kunde jag någonsin drömma? Född i aska, vilse i en värld av skuggor, hur kunde jag tro på godhet? Varstans finns den skönhet du låtit mig skåda? Det ljumma suset mot min kind - sommaren som ingen förgängelse visste? Allt förgånget i detta mörker, men levande än bortom mörkrets slöja. Ja, där kallar det på mig, i en sovande värld. Blott en dröm men ack så talande. Viskar mitt namn i dina susar. Smeker mig i dina andetag. Mor, ta mig tillbaka. Blott i dig finner min själ sin vila. Låt mig somna in i dina andetag. Vagga mig åter i och låt mig få leva igen - i drömmen om det eviga, som ingen förgängelse vet." ■

"Det som fick mig att finna friden i livet, var min kärlek till Jesus."

SUK:S ÅRSMÖTE 2023

TEXT OCH FOTO: THURE GUNNARSSON

Sveriges Unga Katolikers (SUK) årsmöte har nu hållits. En styrelse för 2023 har valts och verksamhetsplan för året har tagits fram. Ett årsmöte som bjöd på förhandlingar men också mycket tro och gemenskap.

Den 17–19 mars samlades representanter för Sveriges Unga Katolikers lokalföreningar på Marielunds stiftsgård för att delta i årsmötet för 2023. Ca 60 personer deltog i årsmötet för att välja styrelse och besluta om den verksamhet som SUK skall bedriva det närmaste året.

Det blev en intensiv helg med intressanta diskussioner och många beslut som måste klubbas. Många hade rest långt för att närvara och påverka de val som skulle göras.

Sveriges Unga Katoliker har en lång tradition av att hålla årsmöten på katolska kyrkans stiftsgård på Ekerö som har både bra och rymliga lokaler och tillgång till kyrka.

Anna Vy Dan Vu och Hanne Ngoc Pham Nguyen från Norges unga katoliker (NUK) gästade SUK:s årsmöte.

Deltagare från hela norden

Deltagarna i olika åldrar och från olika håll i Sverige hade rest till Ekerö för att vara med på årsmötet. I år gästades

SUK:s årsmöte hölls på katolska kyrkans stiftsgård Marielund på Ekerö som så många gånger tidigare.

också årsmötet av representanter från det katolska ungdomsförbundet i Danmark "Danmarks unga katoliker (DUK)" och det katolska ungdomsförbundet i Norge "Norges unga katoliker" NUK. De berättade också om sin verksamhet och hur de arbetar i sina länder.

Lea Noval och Linh Thanh Thuy Nguyen från Danmarks unga katoliker (DUK) gästade SUK:s årsmöte.

Deltagarna på årsmötet var alla djupt engagerade och deltog intresserat på mötet. Under Workshopparna delades deltagarna upp i mindre grupper och diskuterade verksamhetsplanen för 2023 som bestämmer vad SUK:s styrelse ska arbeta med under året. Dessutom budget för 2023 och inkomna motioner och propositioner. Budgeten för året redovisades av Ekonomiskommittén och det fanns möjlighet att ha

synpunkter på den. Motioner är förslag som kommit in från SUK:s medlemmar. Propositioner är förslag som kommit in från SUK:s förbundsstyrelse.

Generalvikarie Pascal René Lung OP besökte årsmötet och deltog i workshopparna.

Biskopens generalvikarie

Vår generalvikarie Pascal Lung OP deltog också under årsmötet samt i de workshoppar som pågick under lördagen. Generalvikariens deltagande visar att Sveriges unga katolikers arbete med unga katoliker är något som Stiftet tycker är mycket

viktigt. Att generalvikarien prioriterar årsmötet bland den uppsjö av uppgifter han har är vi tacksamma för.

– Det är roligt att se så många engagerade ungdomar här på årsmötet. Det arbetet ni gör är viktigt för Katolska kyrkans unga, sa biskopens generalvikarie Pascal René Lung OP. Generalvikariens deltagande gladdede deltagarna på årsmötet och många tog också tillfället i akt att tala med honom.

Stifts ungdomssyster Basma Alkas Ishak var också med på årsmötet. Här tillsammans med barn- och ungdomskonsulenter Van Farid och Katarina Krajinina Matti som såg till att det fanns gott fika till alla årsmötesdeltagarna.

Gäster och präster

Under hela helgen med årsmötet deltog också Elin Jönsson från stiftets ungdomspastorala team och stifts ungdomssyster Basma Alkas Ishak.

Stifts ungdomsprästen P Bazyl Janowski OFM deltog i årsmötet under lördagen och firade en högtidlig och vacker mässa.

Fader Richard Hayward höll i fredagens mässa och fader Morgan Elworth höll i söndagens mässa. Båda bjöd på tankvärda predikningar. Fader Morgan är tidigare ungdomspräst och också en flitig medarbetare i SUK:s tidning Angelus, där hans fina texter är mycket populära.

Stifts ungdomsprästen P Bazyl Janowski OFM gästade årsmötet och firade mässan under lördagen.

Årets tema

Under årsmötet beslutades också att temat för SUK under året ska vara "En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt." (Efeserbrevet 4:3, 5-6). Temat är hämtat från årets Stiftsvallfärd som äger rum den 2 september.

Jan Sundström, Marcus Grunditz, Therese Grassmann och Wiktor Nuri med stöd av Robel Domenico ledde deltagarna genom dagordningen.

Dagordning

Ordförande för mötet var i år åter Jan Sundström och Marcus Grunditz med gedigen erfarenhet av att leda årsmöten, vilket märktes när de effektivt lotsade årsmötesdeltagarna genom dagordningen. Mötessekreterarna var Therese Grassmann och Wiktoria Nuri som gjorde det viktiga arbetet med att dokumentera hela mötet och alla beslut. Det blev långa dagar och många punkter som skulle hanteras för årsmötesstyrelsen och många kluriga situationer som de behövde lösa.

Jan Sundström utsågs till hedersmedlem av årsmötet. Han har inte bara varit SUK:s ordförande utan under många år ställt upp som mötesordförande på årsmötena.

Hedersmedlem

Under årsmötet utsågs också Jan Sundström till hedersmedlem för sitt starka och långa engagemang i SUK. Han har förutom att ha varit SUK:s ordförande också ställt upp som årsmötesordförande under många år och med säker hand lett årsmötet genom dagordningen under dessa möten. Det här året var inget undantag utan tillsammans med Marcus Grunditz satt han som ordförande under

årets årsmöte. Jan blev överraskad och glad över att utnämnas till hedersmedlem i SUK. Sveriges Unga Katoliker är något som ligger honom varmt om hjärtat och något som han engagerat sig mycket i.

Avtackning

Damiana Sabah Younan som under många år suttit som ordförande för Sveriges Unga Katoliker avgick och avtackades för det arbete som hon lagt ner under en svår period som bland annat kantats av pandemin.

Merna Audesho och Damiana Sabah Younan ledde workshopen om Verksamhetsberättelsen.

Stiftsgården

Katolska kyrkans stiftsgård Marielund ligger inte bara fantastiskt vackert utan är också ett perfekt ställe att hålla årsmötet på. Personalen gjorde allt för att alla skulle känna sig välkomna. Rummen är ljusa och fina och maten var väldigt god och vällagad vilket uppskattades av alla.

Var med 2023

Missade du årets årsmöte finns det en chans att vara med i mars nästa år. Håll koll på www.suk.se för mer information när det närmar sig. ■

Gemenskap, glädje
och tro på
årsmötet 2023

Robel Domenico och Bashar Deesha ledde workshopen om budgeten för 2023 och förklarade vad siffrorna i den betydde.

Årsmötesförhandlingar

Tidigare ordförande Damiana Sabah Younan avtackades.

MÖT SUK:S NYA STYRELSE

Lär känna de som sitter i styrelsen för 2023

Karol Walko,
ordförande

Sysselsättning: Studerar till civilekonom med inriktning nationalekonomi.

Favorithelgon: Helige Carlo Borromeo och Helige Josef av Copertino

Bäst med min katolska tro: Att vi hittar hela sanningen i Kyrkan. Min styrka ligger i Kristus och jag kan anförtro allt åt Honom.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att våra unga ska växa i sin tro och ständigt återupptäcka sin kärlek till Jesus Kristus. Genom detta kan de hitta sin styrka i det vardagliga, hjälpa varandra att vara bättre kristna och förmedla det goda budskapet utåt. Vi ska sträva efter att bli den unga delen av Kyrkan i varje församling och öka gemenskapen. Detta kräver att vi arbetar med att göra det enkelt för de unga att finna sin väg till oss, och vara ett stöd för lokalföreningarna att utveckla sin verksamhet.

Merna Audesho,
vice ordförande

Sysselsättning: Kurator på vuxenpsykiatrisk mottagning.

Favorithelgon: Helige Antonius av Padua, helgonet (efter moder Maria) som jag bett mest om förbön till eftersom jag som liten ofta tappade bort saker. Jag har alltid upplevt mig hörd av helige Antonius.

Bäst med min katolska tro: Att jag får

tillhöra den kyrka som Jesus grundade vilket gör mig till en del av Hans familj på jorden och i himmelen. Även att min katolska tro ger mig hopp och styrka i alla motgångar, som får mig att fokusera på det viktiga i livet och sätta det världsliga och alla mina begär åt sidan.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att ungdomar ska förstå sin katolska tro bättre, bli mer engagerade i kyrkan och få en levande tro. Speciellt ha i fokus de ungdomar som inte har en ungdomsverksamhet och inte nås av den unga katolska gemenskapen.

Andras Belina,
sekreterare

Sysselsättning: Arbetar som samhällsvägleddare på kommunen. Kateket för årskurs 9, i S:ta Eugénias församling.

Favorithelgon: Förutom heliga Moder Maria och fader helige Josef är mitt favorithelgon heliga Thérèse av Lisieux.

Bäst med min katolska tro: Kyrkan, Jesus mystiska kropp, som exklusivt finnes i Hans fulla sanning och helhet i den enda Katolska och Apostoliska Kyrkan, vars påve är Kristi ställföreträdare som leder Guds folk.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att kärleksfullt förmedla vidare den tro som vi fått genom den Katolska Kyrkans tradition. Det är den skatt som inte bara lovar oss ett evigt liv. Det är även endast

genom den som vi kan leva ett fullkomligt liv, här på jorden, i gemenskap med Gud, genom hans Katolska Kyrka.

Bashar Deesha,
kassör

Sysselsättning: Utvecklingsingenjör

Intressen: Bilar och teknik vilket återspeglas i min utbildningsbakgrund. Djur och natur då jag bor tillsammans med min fru och barn på landet där vi har hästar, hund, katt, kaniner och hästar. På hösten brukar vi gå ut på svamppromenader.

Favorithelgon: Sankt Antonios.

Bäst med min katolska tro:

Den styrka och vägledning som jag får genom tron.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att få alla barn och ungdomar att känna sig lika välkomna.

Zuzanna Maria Jurus,
ledamot

Sysselsättning: Studerar till ämneslärare i samhällskunskap och historia på Stockholms universitet. Jobbar även på kansliet i min församling och som vikare.

Favorithelgon: Definitivt Heliga Maria Magdalena som fått sina synder förlåtna och var väldigt nära Jesus. Detta ger hopp om att även vi, om vi ångrar oss kan få allt förlåtet. Även Heliga Syster Faustina är en favorit. Barmhärtighetens rosenkrans som vi fått via henne från Gud är en bön som jag verkligen älskar.

Bäst med min katolska tro: Är att vi ald-

rig är ensamma. Även om vi kan känna oss som det så vet vi att Gud är där. Vi kan alltid vända oss till Honom. Oavsett hur svårt vi än har det så garanterar Gud att det kors vi bär är exakt vad vi kan klara av. Tillsammans med Honom, ty han överger oss aldrig. Tron är också en dyrbar vägledning.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Särskilt verksamheten när det gäller givande aktiviteter för alla. Både yngre som äldre, de i Norrland, Blekinge och Dalarna. Jag vill att så många som möjligt får en oförglömlig upplevelse på SUKs läger och ungdomsdagar. Kvalitetstid med Gud och katolska ungdomar garanterad av välförberedda och engagerade ledare är något jag strävar efter att uppnå.

Patrik Bou-Rached,
ledamot

Sysselsättning: Utvecklingsingenjör

Favorithelgon: Helige Paulus och Helige Charbel.

Bäst med min katolska tro: Att den katolska läran är sann, hållbar i motgångar och har djupt utvecklad teologi. Det bästa med den katolska tron är gemenskapen som finns runt om i världen bland katoliker.

Det vill jag att SUK ska utveckla: Relationen mellan SUK och små församlingar i Sverige som behöver känna sig inkluderade. Vi behöver nå ut till de katoliker som känner sig utanför. Sedan vill jag att vi alltid arbetar på vår frälsning och strävar till att hjälpa andra och ge dem möjlighet att få arbeta på sin frälsning.

Wiktorja Wiszniewska,
ledamot

Sysselsättning: Studerar på heltid till Kemiingenjör på Chalmers.

Favorithelgon: Heliga Thérèse av Lisieux, Johannes Paulus II och Helige Antonius av Padua. (Och såklart Helige Joseph av Cupertino när man ska skriva en tenta!)

Bäst med min katolska tro: Att man alltid kan vända sig till Jesus i svåra stunder, samt att Kyrkan bygger på 2000 år av tradition.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Jag kommer ursprungligen från församlingen i Skövde därför vill jag gärna jobba för att unga från mindre församlingar engageras.

Lilian Gillegård,
suppleant

Sysselsättning: Studerar till sjuksköterska. Dessutom jobbar jag inom socialtjänsten med biståndsbedömning för äldre.

Intressen: Sjunga i kör, läsa och dansa salsa.

Favorithelgon: Thérèse av Lisieux och Heliga Syster Faustina.

Bäst med min katolska tro: Att den katolska kyrkan är universell som består av alla nationer och folkslag. När jag förenas med Kristus i Eukaristin ger det mig näring och styrka i mitt kristna liv.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att ungdomarna ska utvecklas i tro och gemenskap samt stärka sin andlighet. Sprida mer kunskap om den katolska kyrkans lära.

Känner du andra unga katoliker?

Tipsa dem om SUK och att det är gratis att bli medlem.

Dessutom får alla medlemmar tidningen Sanctus fyra gånger om året.

Mikael Sebastjan,
ledamot

Sysselsättning: IT-administratör och lärare i matematik

Favorithelgon: Har bara en idol: Jesus, annars ber jag om förbön från helige Antonius och självklart Guds Moder Maria.

Bäst med min katolska tro: Oavsett vad som än händer i livet, kommer allt att bli bra om man litar på Gud. Oroa er inte för det världsliga.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att nå ut till alla ungdomar som söker mer av vår katolska tro, att visa dem den fina gemenskap som SUK har att erbjuda.

TEXT: RICKY GAZRAWI

Ricky Gazrawi berättar om sitt eget vittnesbörd och hur Maria och Jesus fyllde hans liv med hoppfullhet och meningsfullhet under en svår tid. Han visar hur tron kan vara en kompass som leder oss rätt i mörka och stormiga perioder av våra liv.

Då var det dags att skriva en ny Sanctusartikel om vittnesbörd. Efter flera dagars eftertanke om vem jag ska intervju. Vem jag ska kontakta? Vad ska jag skriva om den här gången? Jag brukar öppna bibeln på en slumpmässig sida när jag behöver svar och brukar läsa den vers som mina ögon faller på från evangeliet. Den här gången en vers som låter mig reflektera över hur mitt vittnesbörd egentligen lyder. Vad är det jag berättar för andra om vad Jesus har gjort i mitt liv? När vi bär vittnesbörd är det viktigt att vi delar med oss till andra och berättar av kunskapen om det vi vet är sant. Om vad Gud har gjort i våra liv. Det blir inte alltid som vi förväntat oss men det blir som Gud har tänkt.

Vittne

Ordet martyr kommer av grekiskan som betyder vittne det vill säga den som med sitt liv fått plikta för sin tro. Vilka Kristusvittnen var dessa de första kristna som ska ha sett någon händelse med egna ögon och inte velat förneka vittnesbördet om världens frälsare?

Många gånger mitt i allt har Gud visat sig på de mest underbara sätt. Ibland måste vi bara stanna upp och låta själen komma ikapp och titta bakåt i backspegeln för att inse i vilka situationer Gud har funnits och påverkat våra liv. Det starkaste vittnesbördet kan vara att ärligt berätta vad Jesus har gjort i våra liv.

Livets storm

Jag backar flera år tillbaka i livet och talar i stället om den där förhatliga höstdagen, även om hösten är min favoritårstid.

Regnet kom piskande uppifrån, från sidorna och nerifrån. Det var blåsigt,

kallt och grått. Det var som att jag seglade genom livet i en storm under utmanande blåsiga omständigheter. Som i berättelsen Markus 4:35-41. När Jesus och hans lärjungar var ute och seglade i en båt blev det ett hemskt oväder och Jesus stillade stormen. Ibland är stormar en del av livet och vinden pinar och piskar upp vågorna runtomkring oss. Mörkret gör det svårt för oss att se och vi kanske inte ens vet åt vilket håll vi är på väg.

Det hade gått många år. Allt hade gått så fort. De åren hade jag genomlevt en kris och nått ett läge där jag kommit till en vägs ände, en väg som tagit slut, en mur alltför brant för att kunna klättras eller hoppas över. Min psykiska hälsa sviktade och jag hade hamnat i en så kallad ond cirkel under en längre tid med psykisk ohälsa. Det gjorde ont att bara existera. Jag var då en människa med hopplöshet, många år hade gått förgäves. I min värld var jag som en öde ö. I flera månader levde jag för att bara besöka St Franciskus katolska församling i Jönköping. Det var min sista räddningsplanka och tillflykt. För varje dag som gått hade jag kommit närmare Gud. "Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er." Matteus 7:7. Fastän jag hade färdats långt och sökt kände jag ändå inte att jag kommit någonvart. Den kvällen uppsände jag den mest uppriktiga bön jag någonsin bett i hela mitt liv och svaret fanns framför mina ögon.

"Att leva med Maria är alltså att försöka handla som Maria"

Maria och Jesus

Tystnadens enda språk var fotstegen som hasade sig fram över golvet, ljudet av entrédörrens slag hördes när den hade stängts. I den nedsläckta kyrkan gick jag in. En knackning på en dörr och jag hade stigit in, fridrykt i mina tankar. Ibland satt

jag bara där framför det fantastiska stora krucifixet skuret i trä med Kristusfiguren och Mariastatyn som finns under det stora krucifixet. Framför denna kvinna i på runt fyrtiosex år och vad som föreföll var hennes vuxna son hängande inför mig på korset och där bad jag, knäfallen förstås.

Detta var innan jag ens förstod vad den heliga Maria i den Katolska tron egentligen handlade om, även om jag är född katolik. Den som skulle komma att förändra mitt liv för alltid. Det är inte förrän nu efteråt jag inser hur jag känt mig fallande från toppen av ett berg mot botten utan någon fallskärm. Befunnit mig vid en torr källa. Jag visste inte vem denna människa i människan längre var. Mot denne fördes ett krig av mörkrets värld. Tankarna hade förlamad mig. Ingen vet och detta vittnesbörd skulle kanske aldrig ha sett dagens ljus. Mina tankar var som ett upprört hav, där en bitter strid utkämpades med motstånd och med bönen som vapen.

"Allting utgår från korset."

En överenskommelse

Jag slöt en överenskommelse med min himmelska moder och ödmjukade mig, utgöt mitt hjärta och gav hela mig själv till Jesus genom Maria, och i gengäld tog jag emot honom genom henne. Det var så enkelt, så kort, så säkert, så perfekt. Allt som är mitt är ditt. Jag ställde mig till hennes sons förfogande och vilja, bad om hennes vägledning om hon bara skulle förbereda och visa vägen för mig. Hur vi kan säga vårt fullständiga ja till Gud och att leva detta fullständiga ja som Maria. Hon fick vara en del som hjälper oss att säga ja till Gud. Att låta sig förvandlas på ett särskilt sätt. Och det måste sägas ja till det. "Låt oss aldrig säga att vi inte kan", skriver den helige Maximilian Kolbe, "ty den Obefläckade finns precis för att var och en skall kunna."

Jag visste ju inte vad detta var tills flera år efteråt när jag började djupdyka

i ämnet Mariologi, läran om Maria. Alla läror om Maria är egentligen ett upphöjande av Jesus Kristus. Hade inte Jesus på korset något viktigare att säga i ögonblicket som betyder något och som kom att förändra världshistoriens tidslinje? Allting utgår från korset. "Kvinna, där är din son." Sedan sade han till lärjungen: "Där är din mor." Från den stunden tog lärjungen hem henne till sig." Johannesevangeliet 19:26-27

Inom mig brann en låga, en andlig eld som gav näring åt själen och hamnade i händelsernas centrum från mörker till ljus, från död till liv, från hopplöshet till hopp, från meningslöshet till mening, från att vara blind till att kunna se. Den sortens personliga transformation kallas för själens mörka natt. Den jag var innan och den jag är i dag är två väldigt olika personer. Livet förändras när man förstår vem man tillhör. En verklig förändring, en resa som innefattar många små dödsögonblick. Som det grekiska ordspråket lyder "Du måste dö innan du dör för att inte dö när du dör!"

Det hoppfulla och meningsfulla

Efter några veckors tid förändrades allt runt omkring mig snabbt. Trots alla mörka moln som tornade upp sig vid horisonten och åskovädret som var på väg att dra in över mig, började de hoppfulla och meningsfulla dagarna komma till liv. Mitt liv förvandlades till en lysande soluppgång. Fylld av en fridfylld känsla som var längre bortom platsen där jag en gång var. Att se livet ur ett annat perspektiv än det vanliga med en inre kompass. Några graders kursändring knappt märkbar i stunden, men över en lång resa kan avgöra om var den slutar. Det är inte vindens blåsning,

utan segelsättningen som kommer att avgöra vår riktning i livet. Det är tron på att vinden kommer att blåsa och föra vår båt till en ny och bättre hamn. Det jag sökt, det som låg mest fjärran som var en djup och länge väntad dröm att upptäcka en gnista av Guds kärlek. En andra chans och en förändring tack vare den Heliga Jungfru Maria.

Vår andliga Moder i himlen är perfekt på alla sätt! Precis som en riktig mamma förstår hon allt vi går genom. Precis det vi upplever har hon upplevt under sitt jordeliv. Att acceptera Kristendomen utan Maria för mig är som att ha en smartphone utan wifi, en bil utan motor. Vad är det som håller den igång? Det som betydde något för mig då var korset och vid korset stod Maria.

Att bära sitt kors

De flesta, om inte alla människor har något kors att bära i sitt liv. Det finns många sorters kors. Sitt kors bär man vanligtvis själv. När vi går genom livet även med

tron är det oundvikligt att vi då och då faller. Det viktiga är dock att vi reser oss upp. Men vi kan lita på Gud. Han kommer aldrig att ge oss ett kors att bära som vi inte kan hantera och uthärda. Korset är punkten för det största lidandet, för död och förvandlingen. Men Gud har inte lovat oss ett enkelt och smärtfritt liv här på jorden men ett spännande, glädjefyllt och rikt liv. Det finns en sång som lyder: "Med Jesus i båten kan man le mitt i stormen"

Leva med Maria

Att leva med Maria är alltså att försöka handla som Maria eller skulle ha handlat om hon befunnit i samma situation. Hon har visat oss vilken livsstil man skall välja när man tillhör den kristna familjen. Jag skulle inte haft den tro och det vittnesbörd jag har i dag om Jesus Kristus om det inte vore för Jungfru Maria. Jag upptäckte kyrkans värdefulla skatt. Bröllopet i Kana där Jesus och lärjungar var bjudna och Jesus förvandlar vatten till vin när den tar slut. Hans mor sade till tjänarna: "Gör det han säger åt er." Joh 2:5. Hon orienterar oss, vägleder oss och ger oss svar på frågor vi inte vet att vi har. Tack till alla jag träffat inom kyrkan för energin, kärleken, vänskapen, uppriktigheten och mycket annat under dessa år. Gud gav mig inte vad jag ville, men gav mig vad jag behövde. Jag skulle aldrig för allt i världen säga annat än "Heliga Maria, Guds moder, bed för oss syndare, nu och i vår dödsstund. Amen."

"Vår andliga Moder i himlen är perfekt på alla sätt!"

SUK:S NYA ORDFÖRANDE

TEXT OCH FOTO: THURE GUNNARSSON

Möt Sveriges Unga Katolikers (SUK) nya ordförande Karol Walko som tagit över ord- förandeklubban i SUKs förbundsstyrelse. Karol har tidigare suttit i styrelsen och vet hur styrelsearbetet går till. Här har du chans att lära känna honom lite bättre.

Vad gör dig glad?

Jag blir glad när jag kan göra nytta för folk, för att jag vet att allt gott jag gör kommer från Gud. Det är ett sätt att sprida Kristi budskap, genom att hjälpa andra.

Vad gör dig ledsen?

Det som gör mig mest ledsen är när jag inser hur många personer som lever utan hopp.

Vilken egenskap är viktigast för dig hos en god vän?

Den viktigast egenskapen hos en vän är ärlighet. Som vänner och katoliker måste vi vara ärliga med varandra för att vi ska kunna arbeta på våra egna brister. Att ha ärliga vänner hjälper mig att bli en bättre person.

Varför är du engagerad i SUK?

Innan jag flyttade från Stockholm till Linköping för att studera var jag under många år verksam i scouterna. Där byggde vi en vacker gemenskap och knöt starka band med varandra, något som jag saknade efter min flytt. Den nya gemenskapen hittade jag i SUK när jag blev engagerad i vår lokalförening och region, och särskilt efter VUD-resan till Panama. Det som driver mitt engagemang i SUK är att fortsätta bygga gemenskapen för barn och ungdomar i hela Sverige.

Vad tycker du är SUK:s viktigaste uppgift?

Den viktigaste uppgiften i SUK är att vi förmedlar den Katolska kyrkans tro, lära och tradition till våra medlemmar så att de kan utveckla sin relation till Jesus Kristus.

Hur kan SUK få fler unga att engagera sig?

Vi måste vara tydliga med att SUK är en organisation där alla ungdomar får samma möjligheter till att utveckla sin andlighet och bygga en gemenskap. Sveriges katoliker är en blandning av olika riter och kulturer men enade i Kyrkan, och vi ska försöka utveckla vår verksamhet för att alla katolska barn och ungdomar ska

känna en samhörighet hos oss.

Vilka aktiviteter tycker du är viktigast för SUK att satsa på?

På riksnivå är det fortfarande våra riksläger som är de viktigaste aktiviteterna för att samla SUK:s medlemmar från hela landet. Däremot bedrivs den viktigaste och mest omfattande verksamheten i hela SUK på lokal nivå. Vi fortsätter att stötta lokalföreningar med bidrag, stöd från konsulenter och genom kontakt från riksstyrelsen för att hjälpa lokalföreningarna att utveckla sin verksamhet.

Vad brinner du för som ordförande?

Jag brinner för att utveckla ett stabilt styrelsearbete på riksnivå och fortsätta att bilda en säker grund för kommande år då vi förväntar oss att förbundet skall växa med nya medlemmar. Samtidigt vill jag expandera vår synlighet och närvaro i hela landet så att vi på riktigt blir den unga delen av Kyrkan i varje församling.

SUK:S ORDFÖRANDE 2023

Namn: Karol Walko

Sysselsättning: Studerar till civilekonom med inriktning nationalekonomi.

Intressen: Vandring och uteliv i alla årstider, läsa historia och klassisk litteratur.

Favoritmat: All polsk mat, speciellt piroger!

Församling: Sankt Nikolai katolska församling i Linköping.

SMÅTT & GOTT

Präst-influencer

Tror du att tillvaron som präst är tråkig? Då har du inte sett fader David Michael Moses inslag på sociala medier. Den 28-årige prästen från Texas kan du följa på Youtube och Instagram.

Fader David berättar öppenlydigt om hur det är att vara präst och slår hål på myterna om att det är tråkigt att vara det. I sina inslag vill han visa att det finns oändligt med glädje i att ägna sitt liv åt Gud och att tjäna andra människor.

”När du blir präst innebär det inte att du ska sluta göra allt du är bra på som många tror. Du ska fortsätta använda dina talanger men till ett högre syfte” säger fader David.

Fader David är en skicklig sångare, musiker och låtskrivare. Han vann många musiktävlingar innan han bestämde sig för att bli präst. I dag skriver han vid sidan om sitt arbete som präst även sånger med katolska texter. Genom sina konserter har han samlat in över 5 miljoner kronor till olika katolska välgörenhetsorganisationer. Men hans inslag på sociala medier handlar inte om det utan om vardagslivet som präst och hur givande det är.

Stiftsungsdomsdagar

Stiftsungsdomsdagarna (SUD) kommer att vara 1-3 september 2023. Mer info kommer att komma.

Riksläger om bönens kraft

9-11 juni blir det riksläger med temat "Bönens kraft" på Stiftsgården Marielund. Åldersgränsen för sommarlägret är 15-28 år och sista anmälningssdag den 26 maj. Mer information och anmälan på: www.suk.se

Världsungsdomsdagen

I sommar träffas flera miljoner unga katoliker i Lissabon under Världsungsdomsdagen. Påven kommer och många spännande upplevelser väntar deltagarna.

Unga katoliker från Sverige deltar också i Världsungsdomsdagen. Under våren hålls förberedelseläger till Världsungsdomsdagen runt om i Sverige. Den 25 juli reser deltagarna från Sverige till Portugal och kommer hem igen den 8 augusti. Den första tiden bor deltagarna hos Portugisiska familjer för att sedan möta alla världens deltagare under den sista.

Temat för årets Världsungsdomsdag är: "Maria gav sig i väg i hast" (Lukas 1:39)

Vill du följa svenska VUD-resan så finns nu ett Instagramkonto för VUDen i Lissabon: Namnet är: [vud_lissabon23_swe](https://www.instagram.com/vud_lissabon23_swe).

Sommarnumret av Sanctus kommer i juni!

Packat med spännande sommarläsning!

Läs i nästa nummer:
Hur förstår jag bibeln?
Visste du det om Bibeln
Bibeln i konsten
och mycket mer.

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

**STÖD RIKSFÖRBUNDET
BLI MEDLEM OCH FÅ
SANCTUS!**

Läs av den här koden
med en QR-kod läsare
på en mobiltelefon eller
surfplatta så kommer du
direkt till anmälnings-
sidan på SUK.se

**Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!**

Som medlem får du dessutom
-rösträtt vid SUKs årsmöte
-olycksfallsförsäkring vid SUK-arrangemang

Bli medlem på www.suk.se